

MINISTERUL CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI DIGITALIZĂRII
INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE ÎN
SILVICULTURĂ „MARIN DRĂCEA”

CIF: RO 34638446, J23/1947/2015

**STAȚIUNEA DE CERCETARE - DEZVOLTARE
ȘI EXPERIMENTARE - PRODUCȚIE PITEȘTI**

Str. Trivale, Nr.80, 110058 Pitești, jud.Argeș

Tel./Fax: 0248-220397, 0248-223077

<http://www.icas.ro>; [pitesti@icas.ro](mailto:pitestii@icas.ro)

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub numărul 36421

**MEMORIU DE PREZENTARE
A AMENAJAMENTULUI
OCOLUL SILVIC CÂMPINA,
DIRECȚIA SILVICĂ PRAHOVA
U.P. V ORJOGOAIA
CARE SE SUPRAPUNE PESTE
ARII NATURALE PROTEJATE
DE INTERES COMUNITAR**

MINISTERUL CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI DIGITALIZĂRII
INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE ÎN
SILVICULTURĂ „MARIN DRĂCEA”

CIF: RO 34638446, J23/1947/2015

**STAȚIUNEA DE CERCETARE - DEZVOLTARE
ȘI EXPERIMENTARE - PRODUCȚIE PITEȘTI**

Str. Trivale, Nr.80, 110058 Pitești, jud.Argeș

Tel./Fax: 0248-220397, 0248-223077

<http://www.icas.ro>; pitesti@icas.ro

Operator de date cu caracter personal înregistrat sub numărul 36421

**MEMORIU DE PREZENTARE A
AMENAJAMENTULUI
OCOLUL SILVIC CÂMPINA,
DIRECȚIA SILVICĂ PRAHOVA
U.P. V ORJOGOAIA
CARE SE SUPRAPUNE PESTE ARII
NATURALE PROTEJATE DE INTERES
COMUNITAR**

DIRECTOR STAȚIUNE

Ing. Silviu Păunescu

ȘEF PROIECT

Ing. Radu Brătescu

C U P R I N S

A. Descrierea succintă a amenajamentului și amplasarea teritoriului studiat în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar.....	5
A.1. Descrierea amenajamentului Ocolului silvic Cămpina.....	5
A.2. Amplasarea teritoriului studiat în raport cu aria naturală protejată.....	16
A.3. Aree naturale protejate care fac parte din suprafața fondului forestier.....	17
B. Prezența și efectivele / suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona studiată de amenajament.....	17
B.1. Situl de importanță comunitară ROSCI0153 Pădurea Glodeasa	17
C. Legătura dintre amenajament și managementul conservării ariilor naturale protejate de interes comunitar.....	20
D. Estimarea impactului potențial al amenajamentului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar.....	21
D.1. Măsurile de reducere a impactului asupra biodiversității.....	21
D.2. Măsurile de reducere a impactului produs de zgomot și vibrații.....	24
E. Concluzii.....	25

MEMORIU DE PREZENTARE A AMENAJAMENTULUI OCOLUL SILVIC CÂMPINA, DIRECȚIA SILVICĂ PRAHOVA U.P. V ORJOGOAIA CARE SE SUPRAPUNE PESTE ARII NATURALE PROTEJATE DE INTRES COMUNITAR

Conform prevederilor menționate în procesul verbal al Conferinței I de amenajare a fondului forestier proprietate publică a statului, , situat în limitele teritoriale ale U.P. V Orjogoia, administrat de Regia Națională a Pădurilor- Romsilva, prin Ocolul silvic Cămpina Direcția silvică Prahova, care se suprapune peste arii naturale protejate de interes comunitar din data de 28.01.2022. Titularul are obligația de a parcurge procedura legală de avizare de mediu, inclusiv evaluarea adecvată, pentru zonele care se suprapun cu ariile naturale protejate.

În contextul celor de mai sus, având în vedere că, la momentul actual, nu se cunosc datele noi, cu privire la: suprafețele unităților amenajistice, elementele caracterizare a arboretelor, volumele acestora, cuantumul posibilității etc., în continuare, se vor prezenta date cu caracter general, specifice viitorului amenajament al Ocolului silvic Cămpina, date preluate din tema de proiectare care a fost avizată de Conferința I de amenajare, din procesul verbal al acesteia și din planul de management al ariei naturale protejate de interes comunitar.

A. Descrierea succintă a amenajamentului și amplasarea teritoriului studiat în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar

A.1. Descrierea amenajamentului Ocolului silvic Cămpina – U.P. V Orjogoia

Conform Legii nr.46/2008 (Codul Silvic al României), cu modificările și completările ulterioare, amenajamentul silvic reprezintă studiul de bază în gestionarea și gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric juridic și economic, **fundamentat ecologic**, iar amenajarea pădurilor este ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al **funcțiilor ecologice**, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Sarcina fundamentală a Amenajamentului Ocolului silvic Cămpina este aceea de a organiza și conduce pădurile din teritoriul studiat spre starea lor de maximă eficacitate funcțională în condițiile respectării următoarelor principii:

a) ***principiul continuității și permanenței pădurilor***, care reflectă preocuparea continuă de a asigura condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor (privită ca administrare și utilizare a ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină sau amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple – ecologice, economice și sociale – la nivel local și regional, fără a genera prejudicii altor sisteme), astfel încât acestea să ofere societății, permanent și la un nivel cât mai ridicat, produse lemnoase și de altă natură, precum și servicii de protecție și sociale;

b) ***principiul eficacității funcționale***, care exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacităților de producție și protecție a pădurilor, precum și pentru o optimă punere în valoare a acestora, asigurându-se echilibrul corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri posibile;

c) **principiul asigurării conservării și ameliorării biodiversității**, prin care se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (intraspecifică, interspecifică, ecosistemică și al peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor;

d) **principiul economic**, prin care organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și a condițiilor naturale de dezvoltare ale acesteia.

Suprafața fondului forestier proprietate publică a statului la data Conferinței I;
U.P. V Orjogoia - 2773,49 ha.

Pentru îndeplinirea celor de mai sus, prin amenajament s-au stabilit obiectivele social-economice și ecologice și serviciile de realizat care trebuie să fie îndeplinite de pădurile din cadrul Ocolului silvic Câmpina. Ele sunt prezentate în tabelul următor:

Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
Protecția apelor (categoria funcțională 1C)	- lacul de acumulare PALTINU
Protecția terenurilor și a solurilor (categoria funcțională 2A, 2Cși 2E)	- terenurile cu înclinare mai mare de 30 grade, situate pe substraturi de fliș; - benzile de pădure din jurul golurilor alpine - terenuri degradate din albia Râului Doftana
Ocrotirea genofondului și ecofondului forestier (categoria funcțională 5H, 5L și 5O)	- păduri Cvasivirgine <i>Pădurea Glodeasa</i> - producerea de semințe forestiere - zone de protecție a rezervațiilor de semințe și de resurse genetice;
Produce lemnoase	- lemn de FA,MO,BR pentru cherestea și celuloză
Alte produse	- vânatul, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale

Aceste obiective social-economice și ecologice sau servicii de realizat sunt în concordanță cu legislația în vigoare. În vederea realizării acestora, arboretelor studiate li s-au atribuit funcțiile ecologice, sociale și economice corespunzătoare. Acestea sunt prezentate în continuare:

Grupa	Categoria funcțională	
1	1C	Pădurile de pe versanții râului Doftana și afluenților lui situate la o distanță mai mică de 30Km de lacul de acumulare Paltinu(TIV)
	2A	Pădurile situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinare mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies mornos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice (TII)
	2C	Benzile de pădure din jurul golurilor alpine(TII)
	2E	Plantații forestiere executate pe terenuri degradate(TII)
	5H	Rezervațiile pentru producerea de semințe forestiere(TII)
	5L	Zone de protecție a rezervațiilor de semințe și de resurse genetice(TIII)
	5O	Păduri Cvasivirgine - Pădurea Glodeasa (TI)

În vederea gospodăririi diferențiate a fondului forestier, pentru realizarea obiectivelor social-economice și ecologice sau a serviciilor de realizat și a îndeplinirii funcțiilor ecologice, economice și sociale atribuite, arboretele vor fi grupate în următoarele subunități de gospodărire justificate din punct de vedere ecologic, tehnic și organizatoric:

- S.U.P. „A” - codru regulat, sortimente obișnuite;
- S.U.P. „K” – rezervații de semințe;
- S.U.P. „E” – rezervații pentru ocrotirea integrală a naturii;
- S.U.P. „M”- păduri supuse regimului de conservare deosebită;

Zonarea funcțională din amenajamentul silvic care expiră și zonarea funcțională propusă în acord cu prevederile planului de management al ariilor naturale protejate și măsurile de conservare din planurile de management ale ariilor naturale protejate respective, aferente habitatelor și speciilor de pe suprafața respectivă sunt prezentate mai jos.

Zonarea funcțională din amenajamentul silvic care expiră

Grupa funcțională	-I-							a II-a	
Categoria funcțională	1C	2A	2C	2E	5H	5L	5O	-	-

Zonarea funcțională propusă în acord cu prevederile planului de management al ariilor naturale protejate

Grupa funcțională	-I-							a II-a	
Categoria funcțională	1C	2A	2C	2H	5H	5L	5O	-	-

Pentru a-și putea îndeplini funcțiile multiple atribuite, arboretele trebuie să aibă structuri optime (care reprezintă țeluri în gospodărirea pădurilor), structuri pe care amenajamentul caută să le realizeze prin adoptarea următoarelor baze de amenajare:

- **regimul**: pentru realizarea funcțiilor ecologice, economice și sociale atribuite arboretelor, se prevăd: regimul codru, regim bazat pe regenerarea pădurii din sămânță și conducerea acesteia până la vârsta la care își îndeplinește în mod eficient funcțiile atribuite.

Regimul codru se prevede să se aplice pentru speciile de bază (fag, brad, molid).

- **compoziție-țel**: reprezintă asocierea și proporția speciilor dintr-un arboret care îmbină în orice moment al existenței lui, în modul cel mai favorabil, exigențele biologice ale pădurii cu cerințele social-economice. Aceasta se stabilesc pentru fiecare arboret în parte astfel:

- compoziția-țel finală se stabilește în raport de țelurile de gospodărire și de condițiile ecologice date (tip de stațiune și tip de pădure);

- compoziția-țel la exploatabilitate se stabilește pentru arboretele neexploatabile existente. Ea reprezintă cea mai favorabilă compoziție la care ajung arboretele la vârsta exploatabilității în raport cu compoziția lor actuală și cu posibilitatea de modificare a ei, prin intervențiile ce se fac în direcția compoziției optime;

- compoziția-țel de regenerare se stabilește pentru arboretele exploatabile în prezent, pentru cele care devin exploatabile în cursul primei perioade de amenajament și pentru terenurile de împădurit, ținându-se seama de compoziția-țel finală și de sistemul de cultură adoptat. Prin amenajamentul actual se promovează cu precădere compoziția corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, cu specii autohtone valoroase (fag, brad și molid).

- **tratamentul**: definește structura arboretelor din punct de vedere al repartiției arborilor pe categorii dimensionale și al etajării populațiilor de arbori și arbuști. Tratamentul reprezintă ansamblul de măsuri silvotecnice la care este supus un arboret, în mod consecvent, de-a lungul întregii lui vieți, pentru a se asigura condițiile ecologice și structurale cele mai proprii funcțiilor lui ecologice, economice și sociale. La stabilirea acestora se au în vedere următoarele:

- tratamentul trebuie să asigure, pe cât posibil, regenerarea arboretelor pe cale naturală, asigurându-se realizarea unor structuri diversificate și productivități ridicate;

- tratamentul cel mai bun este acela care asigură realizarea țelului social-economic cu cele mai mici cheltuieli, prin asigurarea unui proces de producție neîntrerupt și a unei productivități tot mai mari, prin conservarea și ameliorarea factorilor de producție naturali;

- tratamentul trebuie să evite expunerea arborilor la acțiunea factorilor dăunători externi și să ridice pe cât posibil capacitatea lor de rezistență;

- tratamentul trebuie să corespundă funcțiilor pădurii. În vederea recoltării masei lemnoase din produse principale și realizării regenerării arboretelor pe cale naturală, prin amenajamentul actual se prevăd următoarele tratamente:

- **tratamentul tăierilor progresive** în amestecurile de fag cu rășinoase (brad/molid). Aceste tăieri vor fi asociate după caz, cu lucrări de ajutorarea regenerării naturale și cu lucrări de îngrijire a semințișului, precum și cu lucrări de împădurire;

- **tratamentul tăierilor rase** în parchete mici cu caracter de substituire în arboretele derivate, respectiv în arboretele de molid. Aceste tăieri vor fi urmate cu lucrări de împădurire și lucrări de îngrijire a culturilor până la realizarea stării de masiv;

Prin aplicarea corectă a acestor tratamente vor rezulta arborete cu structuri diversificate, amestecate, capabile a îndeplini funcții multiple de protecție și producție. Se vor evita pe cât posibil acolo unde tratamentul permite, intervențiile prin care se dezgolește solul și nu se asigură permanența pădurii și exercitarea funcțiilor de protecție atribuite. În arboretele din S.U.P. „M” – păduri supuse regimului de conservare deosebită se vor aplica lucrări de conservare, iar pentru arboretele din S.U.P. „E” – rezervații pentru ocrotirea integrală a naturii nu se vor aplica nici un fel de lucrări silvice.

- **exploatabilitatea**: definește structura arboretelor sub raport dimensional și se exprimă prin diametre medii de realizat, respectiv prin vârsta exploatabilității, în cazul structurilor de codru regulat. În raport cu caracteristicile arboretelor și funcțiile atribuite acestora, în pădurile de codru regulat s-a adoptat exploatabilitatea de protecție, pentru pădurile din grupa I funcțională, pentru care s-a reglementat procesul de producție. Vârsta exploatabilității de protecție corespunde momentului maximului mediei efectelor protectoare ale arboretului. Ea se stabilește pentru toate arboretele destinate să îndeplinească funcții speciale de protecție și care sunt luate în considerare la reglementarea procesului de producție lemnoasă, în raport cu specia preponderentă, corespunzătoare compoziției-țel la exploatabilitate. Pentru arboretele cu funcții speciale de protecție excluse de la reglementarea procesului de producție nu se stabilesc vârste ale exploatabilității, ele urmând să fie gospodărite în regim de ocrotire integrală, sau de conservare în raport cu funcția atribuită;

- **ciclul**: principala bază de amenajare, determină mărimea și structura pădurii în ansamblul său, în raport cu vârsta arboretelor componente. Ciclul condiționează structura pe clase de vârstă a pădurilor de codru regulat sau de crâng. La stabilirea acestuia se iau în considerare:

- formațiile și speciile forestiere care compun pădurea;

- funcțiile social-economice și ecologice atribuite arboretelor;

- media vârstei exploatabilității;

- posibilitatea de creștere a eficacității funcționale a arboretelor și a pădurii în ansamblul său.

Având în vedere cele expuse pe scurt, amenajamentul Ocolului silvic Câmpina reglementează procesele de producție lemnoasă și de bioprotecție, astfel încât structura

arboretelor și a pădurii să fie pusă de acord cu obiectivele social-economice și ecologice sau a servicii de realizat atribuite.

Reglementarea proceselor de bioproducție forestieră constă în:

- a) stabilirea cuantumului normal al recoltelor;
- b) elaborarea planurilor de amenajament.

Ea se realizează prin aplicarea principiilor de amenajare a pădurilor, expuse anterior și urmărește în permanență ameliorarea structurii fiecărui arboret și a pădurii în ansamblul ei, în vederea creșterii eficacității funcționale a acestora.

Descrierea tratamentelor care vor fi propuse

Pentru descrierea tratamentelor care recoltarea masei lemnoase și realizarea unor structuri optime ale arboretelor se prevăd tratamentele menționate anterior.

În mod deosebit, prin aplicarea tratamentelor cu regenerare sub masiv, se va urmări menținerea permanentă și în bune condiții a acoperirii solului cu vegetație forestieră, realizându-se prin aceasta asigurarea permanenței pădurii și exercitarea continuă și în mod corespunzător a funcțiilor de protecție și producție atribuite arboretelor.

Tratamentul tăierilor progresive face parte din grupa tratamentelor cu tăieri repetate, localizate, la care regenerarea se realizează sub masiv.

La amplasarea ochiurilor de regenerare se va ține seama de grupele de semințis utilizabil existente, în care se urmărește prin tăieri crearea condițiilor necesare pentru dezvoltarea acestora, deschizându-se concomitent noi ochiuri de regenerare.

Deschiderea ochiurilor se va corela obligatoriu cu anii de fructificație. Punerea în valoare se va face după ce se va studia în teren dinamica procesului regenerării naturale, în funcție de care se vor amplasa punctele de regenerare.

Intensitatea intervențiilor se va corela cu numărul de intervenții și cu perioada de regenerare. Tăierile de racordare nu se vor executa decât după ce s-a realizat regenerarea naturală pe 70-80% din suprafață.

Lungimea perioadei de regenerare se stabilește diferențiat în raport cu compoziția arboretelor, caracteristicile ecologice ale speciilor de regenerat și condițiile staționale. În amestecurile acestor făgete cu diverse rășinoase (brad/molid) au o perioadă de regenerare de 25-30 ani.

Ținând seama că perioadele de regenerare sunt lungi este necesar ca în arboretele în care se aplică tăieri progresive să se execute și lucrări de îngrijire a tinereturilor ce s-au instalat.

În raport cu compoziția arboretelor și cu exigențele ecologice ale speciilor de promovat, tehnica aplicării tratamentului se va diferenția atât în ceea ce privește mărimea ochiurilor cât și direcția de lărgire a acestora.

Lărgirea ochiurilor se va face diferențiat, spre sud, sud-vest în arboretele situate pe stațiuni cu deficit de umiditate și spre nord, nord-est în arboretele de pe stațiuni mai umede și mai reci.

În stațiunile în care există pericolul de înțelenire, înlăturarea arboretului matur din cadrul punctelor de regenerare se va face treptat, prin mai multe tăieri consecutive.

Numărul și intensitatea tăierilor de regenerare în cadrul fiecărui ochi vor diferi în raport cu exigențele ecologice ale speciilor de regenerat.

În scopul asigurării unui ritm corespunzător al procesului de regenerare, se va interveni cu noi tăieri numai dacă s-a asigurat regenerarea în urma intervențiilor anterioare. În situațiile în care instalarea regenerării naturale este îngreunată din cauza unor condiții staționale

necorespunzătoare, se vor aplica lucrări de ajutorare a regenerării naturale (mobilizarea solului, extragerea semințișului neutilizabil).

În arboretele cu semințiș utilizabil se vor executa lucrări de îngrijire a acestuia (recepări, descopleșiri).

În arboretele cu consistență redusă, cu sol înțelenit, tasat, cu litiera întreruptă, în zonele în care regenerarea naturală nu mai este posibilă nici prin executarea lucrărilor de ajutorare a regenerării se va interveni cu plantații cu puieți sau semănături directe sub masiv, asigurându-se astfel regenerarea mixtă a acestor arborete.

Dacă pe parcursul aplicării tratamentelor se vor constata unele dificultăți la instalarea semințișului și la dezvoltarea ulterioară a acestuia, se vor aplica lucrări de ajutorare necesare pentru a favoriza atât instalarea semințișului, cât și dezvoltarea ulterioară a acestuia, precum și lucrări de completare a regenerării naturale cu specii valoroase, corespunzătoare compozițiilor de regenerare a arboretelor respective.

Tratamentul tăierilor rase în parchete mici se va aplica în arboretele de substituit sau refăcut, arborete care sunt necorespunzătoare din punct de vedere ecologic și care nu pot fi ameliorate prin alte lucrări, precum și în arboretele echine de molid. Alăturarea parchetelor se va face numai după constituirea stării de masiv în parchetul anterior. Aceste tăieri vor fi urmate de lucrări de împădurire cu specii corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure și lucrări de îngrijire a culturilor până la realizarea stării de masiv.

La eșalonarea tăierilor pe durata de valabilitate a amenajamentelor se vor urmări:

- regenerarea în prima urgență a arboretelor degradate, pentru care orice întârziere are ca efect înrăutățirea condițiilor staționale;
- punerea în lumină a semințișurilor utilizate;
- promovarea regenerării naturale în timp util pentru folosirea fructificațiilor.

Se vor corela tehnologiile de exploatare cu tehnica de aplicare a tratamentelor. Prin recoltarea posibilității de produse principale se va urmări folosirea rațională a masei lemnoase. Folosirea optimă a masei lemnoase se va realiza pe baza unei sortimentări corespunzătoare începând de la punerea în valoare până la prelucrarea lemnului în unitățile de industrializare.

Organizarea secțiunilor și a postătelor de exploatare se va face în raport de condițiile de relief, pe baza unor procese tehnologice care să respecte următoarele restricții:

- evitarea rănirii semințișului și a arborilor rămași pe picior;
- menținerea structurii solului.

Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor

Sistemul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor reprezintă totalitatea operațiunilor de îngrijire și conducere (degajări, curățiri, rărituri, tăieri de igienă) aplicate unui arboret de la instalare până la începerea lucrărilor de regenerare, efectuate pe baze ecologice, în raport cu țelul de gospodărire urmărit.

Scopul esențial al lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor este acela de a realiza sau favoriza formarea structurii optime a arboretelor sub raport ecologic și economic, în conformitate cu legile de structurare și funcționare a ecosistemelor forestiere, în vederea creșterii eficacității funcționale multiple a pădurilor, atât în ceea ce privește efectele de protecție, cât și producția lemnoasă și nelemnoasă.

În mod concret, din ansamblul obiectivelor urmărite prin efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor mai importante sunt:

- păstrarea și ameliorarea stării de sănătate a arboretelor;

- creșterea gradului de stabilitate și rezistență a arboretelor la acțiunea agresivă a factorilor externi și interni destabilizatori (vânt, zăpadă, boli, dăunători, vânat, poluare);
- creșterea productivității arboretelor și a pădurii în ansamblul ei, precum și îmbunătățirea calității lemnului produs;
- majorarea efectelor de protecție a calității factorilor de mediu (protecția apei, solului, aerului, peisajului, ș.a.);
- mărirea capacității de fructificație a arborilor și ameliorarea condițiilor de regenerare;
- recoltarea biomasei lemnoase în vederea valorificării ei.

Obiectivele concrete se referă la fiecare arboret în parte, fiind dependente de funcțiile atribuite, precum și de țelurile de gospodărire fixate prin amenajament. Pentru pădurile cu funcții speciale de protecție, prin efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor se va urmări în principal creșterea capacității de protecție a calității factorilor de mediu, fără a se neglija obiectivele secundare referitoare la creșterea producției de lemn și a calității acestuia. În acest scop este necesară în primul rând, creșterea gradului de stabilitate ecologică a arboretelor.

Pentru pădurile cu funcții de producție și protecție, prin efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor se vor urmări, în principal, creșterea producției de lemn și ameliorarea structurii ei calitative, fără a neglija obiectivele de protecție atribuite în secundar.

Mijloacele prin care se realizează obiectivele menționate mai sus sunt următoarele:

- reglarea consistenței arboretelor în direcția optimizării ei după criteriile de optimizare corespunzătoare scopurilor precizate;
- proporționarea compoziției specifice a arboretelor amestecate potrivit țăelurilor urmărite;
- corectarea și ameliorarea structurii arboretelor după proveniența arborilor componenți;
- ameliorarea structurii genetice a arboretelor, prin promovarea formelor genetice superioare și eliminarea celor inferioare;
- îmbunătățirea structurii calitative a arboretelor, prin extragerea arborilor inferiori și favorizarea celor cu însușiri corespunzătoare țelurilor de urmărit;
- ameliorarea structurii verticale a arboretelor prin menținerea, formarea și promovarea subetajului și subarboretului în condiții staționale și de arboret potrivite;
- promovarea și formarea de arbori cu o arhitectură spațială superioară în raport cu țelurile atribuite.

Planul lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor se întocmește la nivelul fiecărei unități de producție pentru toate unitățile amenajistice care necesită aceste lucrări. Lucrările de îngrijire necesare a se executa sunt: degajările, curățirile, răriturile și tăierile de igienă.

Aceste lucrări s-au stabilit luând în considerare stadiul de dezvoltare, consistența, vârsta, clasa de producție și compoziția.

Planurile lucrărilor de îngrijire a arboretelor cuprind gruparea arboretelor pe drumuri și categorii de lucrări (rărituri, curățiri, degajări) și global pentru lucrări de igienă.

Degajările, lucrări de îngrijire cu caracter de selecție negativă se vor executa în stadiul de semințis, desis, urmărindu-se diminuarea proporției speciilor cu valoare economică scăzută și favorizând astfel speciile valoroase.

Curățirile, lucrări de îngrijire cu caracter de selecție negativă, se vor executa în arboretele aflate în stadiile de nuieliș și prajiniș, în scopul îmbunătățirii calității, creșterii și compoziției arboretelor prin extragerea arborilor rău conformați, accidentați, bolnavi, deperisanți sau uscați, înghesuiți și copleșiți sau aparținând unor specii sau forme genetice mai puțin valoroase și care nu corespund țelului de gospodărire și exigențelor ecologice.

Se vor executa la 2-4 ani, după ultima degajare.

Periodicitatea curăților va fi de 3-4 ani, în funcție de intensitatea intervenției anterioare, intensitatea extragerilor fiind moderată.

În planurile lucrărilor de îngrijire a arboretelor se includ toate arboretele care, potrivit normelor tehnice în vigoare, necesită degajări și curățiri, indiferent de panta terenului chiar și atunci când consistența arboretului este, de numai 0,8 sau mai mică (pentru degajări). Se iau în considerare trecerea și ieșirea arboretelor și în alte stadii de dezvoltare decât cele în care se află fiecare arboret în anul amenajării, astfel încât prevederile planurilor lucrărilor de îngrijire să corespundă situației reale pe perioada de aplicare a amenajamentului.

Răriturile se vor efectua în arboretele ajunse în stadiul de: păriș, codrișor și codru mijlociu, prin acestea reducându-se, prin selecție pozitivă, numărul de exemplare la unitatea de suprafață, micșorându-se temporar consistența, în scopul ameliorării structurii, creșterii și calității arboretelor, și în final, a eficacității funcționale a acestora. Răriturile au un pronunțat caracter de îngrijire individuală a arborilor.

În arborete se vor executa rărituri selective și combinații ale metodei de sus cu cea de jos. Coronamentul nu va fi întrerupt sub gradul de închidere de 0,80. Periodicitatea răriturilor va fi de 6-8 ani în stadiul de păriș, și 8-10 ani în stadiul de codru mijlociu, în raport cu productivitatea arboretului și intensitatea extragerii.

În arborete, răriturile vor avea un accentuat caracter de selecție pozitivă, intervenindu-se în întreg plafonul cu extrageri combinate (atât de jos, cât și de sus). Consistența arboretelor se va reduce până la 0,8, uneori chiar la 0,75 dar nu sub această limită, pentru ca exemplarele de existente să formeze coroane simetrice. Periodicitatea răriturilor va fi de 5-6 ani în stadiul de păriș și de 7-10 ani în arborete ajunse în stadiul de codrișor și codru mijlociu.

În privința alegerii arboretelor de parcurs cu rărituri se au în vedere următoarele:

- nu s-e prevăd rărituri în arboretele cu consistența de 0,8 și mai mici decât în cazul arboretelor pentru care s-a apreciat pe teren că în perioada de aplicare a amenajamentului, acestea își vor împlini consistența până la 0,95-1,0;
- în ultimul sfert al ciclului de viață a arboretelor, stabilit până la vârsta exploatabilității, nu s-e prevăd rărituri.

Tăierile de igienă se prevăd în toate arboretele care nu se vor parcurge cu rărituri, curățiri sau tăieri de regenerare, indiferent de vârstă, consistență sau clasa de producție a arboretelor. Ocolul silvic va efectua tăieri de igienă și în arboretele în curs de regenerare, dacă în perioada dintre intervenții se impune extragerea arborilor uscați, în curs de uscarea, rupti sau doborâți de vânt sau zăpadă.

O atenție deosebită se va acorda tehnologiilor de recoltare a lemnului prin tăieri de îngrijire. Se vor alege soluțiile silvotehnice prin care vor fi diminuate prejudiciile aduse arborilor pe picior sub limitele stabilite prin normative.

Data fiind greutatea de apreciere a dezvoltării arboretelor tinere pe parcursul valabilității amenajamentului, în raport cu care se prevăd lucrările de îngrijire, ocolul silvic va urmări realizarea lucrărilor pe suprafața indicată în amenajament, cunoscând că suprafețele de parcurs și volumele de recoltat prevăzute au un caracter orientativ. Deși în planurile întocmite se vor da indicații pentru fiecare gen de lucrări, ocolul silvic are obligația să analizeze modificările survenite ca urmare a evoluției arboretelor sau a eventualelor calamități produse și să actualizeze prevederile planurilor în raport cu noile necesități așa cum prevăd „Normele tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor”.

Ocolul silvic va analiza situația concretă a fiecărui arboret și în raport de această analiză va stabili suprafața de parcurs și volumul de extras anual.

Pot fi parcurse cu lucrări de îngrijire și alte arborete decât cele prevăzute inițial în amenajament, cu condiția realizării stării corespunzătoare.

În cazul unor calamități (doborâturi și rupturi produse de vânt și zăpadă, uscări anormale, ș.a.) în arboretele prevăzute a fi parcurse cu lucrări de îngrijire, volumele rezultate se vor precompta pe seama produselor principale sau secundare, în funcție de vârsta acestor arborete. Se va ține seama de legislația în vigoare care reglementează măsurile necesare pentru arboretele afectate de factori destabilizatori.

Măsuri de gospodărire pentru arboretele încadrate în tipul II funcțional

Arboretele destinate să îndeplinească funcții speciale de protecție, grupate în tipul II de categorii funcționale, vor fi încadrate în S.U.P. „M” - păduri supuse regimului de conservare deosebită și S.U.P. K rezervații de semințe. În aceste arborete sunt interzise tăierile de produse principale. Gruparea arboretelor în aceste categorii funcționale s-a făcut în funcție de rolul prioritar atribuit fiecărui arboret.

Având în vedere rolul polifuncțional al arboretelor și faptul că sunt supuse regimului de conservare deosebită, măsurile de gospodărire prezintă două aspecte distincte și anume:

- măsuri de gospodărire de ordin general care urmăresc conservarea pădurilor, adică menținerea lor într-o stare sanitară bună prin executarea lucrărilor de îngrijire (degajări, curățiri, rărituri, tăieri de igienă) și a lucrărilor speciale de conservare în cazul arboretelor mature și cu semințiș utilizabil;
- măsuri de gospodărire specifice funcțiilor atribuite și speciilor componente, urmărindu-se realizarea cu precădere, a funcțiilor prioritare care garantează și realizarea funcțiilor secundare.

Practic cele două categorii de măsuri de gospodărire a pădurilor nu s-au separat, ele constituind un complex de măsuri care trebuie aplicate corect, la timp și continuitate.

În vederea realizării funcțiilor atribuite, arboretelor li se vor aplica măsuri de gospodărire diferențiate, urmărindu-se optimizarea structurii sub aspectul compoziției, distribuției pe verticală și desimii arborilor la ha.

În toate cazurile, în arboretele supuse regimului de conservare deosebită nu se poate dezgoli solul, menținându-se desimea normală a arborilor la hectar. Justificarea economică a gospodăririi acestor arborete rezultă din efectele de protecție realizate de acestea, concretizate în:

- protecție contra eroziunii solului și consolidarea terenurilor alunecătoare;
- realizarea unui regim hidrologic corespunzător;
- efect peisagistic deosebit;
- conservarea genofondului și ecofondului forestier.

La data actuală nu este stabilit un echivalent valoric al acestor funcții, dar binefacerile acestora sunt evidente și justifică pe deplin gospodărirea pe baze ecologice a acestor păduri.

Pentru îndeplinirea optimă a funcțiilor de protecție, arboretelor supuse regimului de conservare deosebită li se vor aplica, după caz, următoarele lucrări:

- lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor tinere;
- lucrări speciale de conservare în arboretele mature cu semințiș utilizabil și în cele în care funcția de protecție începe să scadă.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor supuse regimului de conservare deosebită sunt tratate la nivelul fiecărei unități de producție pe total cu mențiunea că pentru aceste arborete se va urmări realizarea compoziției și structurii pe verticală, corespunzătoare funcțiilor de protecție atribuite. În arboretele mature se vor executa tăieri de igienă și lucrări de conservare.

Lucrările de conservare constituie un ansamblu de intervenții ce se vor aplica arboretelor cu vârstă înaintată, cu semințis utilizabil și a căror funcție de protecție începe să scadă, în scopul menținerii sau îmbunătățirii stării fitosanitare a arboretelor, de asigurare a permanenței pădurii și de îmbunătățire continuă a exercitării de către acestea a funcțiilor de protecție atribuite.

La efectuarea lucrărilor speciale de conservare, se vor avea în vedere următoarele:

- promovarea nucleelor de regenerare naturală în vederea asigurării permanenței pădurilor și a funcțiilor de protecție;

- pe stațiuni extreme vegetația existentă va fi tratată în regim natural;

- se va menține și realiza densitatea optimă a arborilor la hectar;

- se va executa complexul de lucrări (mobilizarea solului, înlăturarea tineretului neutilizabil, provocarea drajonării, îngrijirea semințisului, împădurirea golurilor).

Arboretele destinate să îndeplinească funcții speciale de protecție, grupate în tipul I de categorii funcționale, vor fi încadrate în S.U.P. "E" – rezervații pentru ocrotirea integrală a naturii.

În aceste zone sunt interzise:

- orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor incompatibile cu scopul de protecție urmărit;

- activitățile de construcții-investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.

Prin excepție, se pot desfășura următoarele activități:

- științifice și educative;

- activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;

- localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

- intervenții pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu elaborat în acest scop de consiliul științific și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;

- intervenții în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea administrației și cu avizul consiliului științific, în baza aprobării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;

- acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

- acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care nu necesită extrageri de arbori și acțiunile de monitorizare a acestora;

- acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific și în baza autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

În concluzie, pădurile din tipul I de categorii funcționale sunt excluse, prin lege, de la recoltarea de masă lemnoasă și de la alte activități care ar putea deregla echilibrul ecologic (pășunat, turism, fertilizări, e.t.c.). În consecință, în aceste păduri nu s-a reglementat

procesul de producție lemnoasă, iar pentru eventualele lucrări de împăduriri se vor obține aprobările legale și se vor efectua numai cu material de proveniență locală.

Situația respectării posibilității, pe unitate de producție

Nr. crt.	Anul	Prevederi (P)	Împăduriri	Dega-jări	Curățiri		Rărituri		Acc. II	Produse principale		Acc. I	Tăieri de conservare		Tăieri de igienă	
		Realizări (R)														
			ha	Ha	ha	mc	ha	mc	mc	ha	mc	Mc	ha	mc	ha	mc
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
U.P. V Orjogoia																
	Total	P	129.2	119	333.8	955	1055	40150	0	382.8	85000	0	133.5	4700	170	1540
		R	72.24	93.5	249.88	2069.5	935.55	38784	1116.18	451.23	71318	7523.78	136.78	3688	1868.94	1771.95
		%	55.91	78.57	74.86	216.70	88.68	96.60		117.88	83.90		102.46	78.47	1099.35	309.87

Structura arboretelor (compoziție, consistență, clase de vârstă)

Compoziție

U.P. (Nr. denumire)	Suprafața pădure (ha)	Compoziție (specia/%)									
		FA	MO	BR	LA	PI	AN	PAM	DR	DT	DM
V Orjogoia	27454,14	65	20	12	1	-	-	-	1	1	-

Consistență

U.P. (Nr./denumire)	Suprafața pădure (ha)	Consistența medie
V Orjogoia	2745,14	0,81

Clase de vârstă

U.P. (Nr. denumire)	Suprafața pădure (ha)	Clase de vârstă (%)						
		I	II	III	IV	V	VI	VII și peste
V Orjogoia	2745,14	15	8	31	6	6	-	34

Măsurile care se pot lua în cazul manifestării unor factorii destabilizatori, biotici și/sau abiotici, pe parcursul perioadei de aplicare a amenajamentului.

Pe parcursul aplicării prevederilor amenajamentului, arboretele pot fi afectate, în diferite grade de intensitate, de factorii destabilizatori biotici și abiotici: incendii, doborâturi de vânt, rupturi de zăpadă, inundații, secetă, atacuri de dăunători, uscăre anormală etc.

În vederea gospodăririi durabile a fondului forestier este necesară extragerea materialului lemnos și valorificarea acestuia. Recoltarea materialului lemnos se va realiza cu respectarea prevederilor legislației silvice în vigoare și va constă în:

- extragerea integrală a materialului lemnos - în arboretele afectate integral de factorii biotici și abiotici și în cele care, prin extragerea arborilor afectați, se determină încadrarea arboretelor în urgența I de regenerare;

- extragerea arborilor afectați - în arboretele afectate parțial de factorii biotici și abiotici.

Volumul rezultat se va încadra ca:

- produse accidentale I - arborii dintr-un arboret afectați integral de factorii biotici și/sau abiotici, arborii dintr-un arboret cu vârsta mai mare de ½ din vârsta exploatabilității tehnice, afectați parțial de factorii biotici și/sau abiotici sau arbori/arborete pentru care sunt aprobări legale de defrișare;

- produse accidentale II - arborii dintr-un arboret cu vârsta mai mică sau egală cu ½ din vârsta exploatabilității tehnice, afectați parțial de factorii biotici și/sau abiotici.

Masa lemnoasă care se recoltează ca produse accidentale I se precomptează ca produse principale, numai dacă acesta provine din subunități de gospodărire pentru care se reglementează procesul de producție; celelalte produse accidentale I, precum și produsele accidentale II, nu se precomptează.

În condițiile în care cuantumul volumului rezultat se încadrează sub nivelul pentru care legislația stabilește modificarea prevederilor amenajamentului, acesta poate fi recoltat ca produse accidentale, după întocmirea și aprobarea actelor de punere în valoare.

Condițiile actuale pentru care este necesară întocmirea unei documentații de derogare de la prevederile amenajamentului, este reglementată de Ord. 766/2018 al M.A.P. cu completările și modificările ulterioare.

Sintetic, conținutul Amenajamentului Ocolului silvic Câmpina este următorul:

- 1) Situația teritorial – administrativă
- 2) Organizarea teritoriului;
- 3) Gospodărirea din trecut a pădurilor;
- 4) Studiul stațiunii și al vegetației forestiere;
- 5) Stabilirea funcțiilor social – economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare;
- 6) Reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție;
- 7) Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului;
- 8) Protecția fondului forestier;
- 9) Conservarea și ameliorarea biodiversității;
- 10) Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere;
- 11) Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor;
- 12) Diverse;
- 13) Planuri de recoltare și cultură;
- 14) Planuri privind instalațiile de transport și construcțiile forestiere;
- 15) Prognoza dezvoltării fondului forestier;
- 16) Evidențe de caracterizare a fondului forestier;
- 17) Evidențe privind aplicarea amenajamentului.

A.2. Amplasarea teritoriului studiat în raport cu aria naturală protejată

Studiul se realizează pentru fondul forestier proprietate publică a statului administrat de Ocolul silvic Câmpina, situat în limitele teritoriale ale U.P. V Orjogoaia, Direcția silvică Prahova, care se suprapune parțial peste arii naturale protejate de interes comunitar.

Localizarea geografică și administrativă este următoarea:

a) Din punct de vedere geografic, ocolul este situat în partea de vest a Subcarpaților Prahovei și în vestul Munților Teleajenului;

b) Administrativ, suprafața studiată este amplasată pe teritoriul județului Prahova, pe raza localității Valea Doftanei.

Județ	Localitatea (UAT)	Unitatea de producție
		V
Prahova	Valea Doftanei	2773.49
Total		2773.49

A.3. Arii naturale protejate care fac parte din suprafața fondului forestier proprietate publică a statului

Pe teritoriul acestei unități de producție există, conform rețelei ecologice Natura 2000, următoarea arie naturală protejată de interes comunitar:

„ROSCI 0153 – Pădurea Glodeasa”

Situl se suprapune atât peste fondul forestier proprietate publică a statului, administrat de R.N.P. – Romsilva, cât și peste fondul forestier proprietate privată.

În tabelul următor este prezentată situația amplasării parcelelor (fondului forestier proprietate publică a statului din cadrul acestei arii naturale de interes comunitar.

Tabelul A.3.1.

Nr. Crt.	Denumirea ariei protejate	U.P.	Parcele componente
1.	ROSCI0153 Pădurea Glodeasa	V	69-83

B. Prezența și efectivele / suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona studiată de amenajament

Referitor la prezenta și efectivele / suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar din zona proiectului facem precizarea că, la nivelul sitului Natura 2000 ROSCI0153 Pădurea Glodeasa există plan de management aprobat, informațiile prezentate în continuare fiind preluate din acesta.

B.1. Situl de importanță comunitară ROSCI0153 Pădurea Glodeasa

Situl se situează pe teritoriul județului Prahova și se suprapune peste teritoriului U.P. V Orjogoaia.

Coordonatele sitului sunt: N 45°15'00"

E 25°44'00"

Suprafața sitului este de 544,0 ha, altitudinea minimă fiind de 650 m, cea maximă de 890 m. Regiunea biogeografică pe care se regăsește este cea montană. În suprafața din sit există 3 tipuri de habitate precum și corespondența lor cu tipurile de pădure din fondul forestier proprietate publică a statului, sunt prezentate în tabelul următor:

Tabelul B1.

Tip habitat Natura 2000	Tip pădure
4060 Tufărișuri alpine și boreale	-
9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	2121,2132,2211,2231,2241
91V0 Păduri dacice de fag (Symphyto- Fagetum)	4111,4112,4113,4114,4115,4118

Habitatele enumerate în tabelul B.1. sunt bine reprezentate în pădurile proprietate de stat.

Speciile de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt:

Tabelul B2.

Cod	Nume
1354	Ursus arctos

Speciile de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt:

Tabelul B3.

Cod	Nume
1193	Bombina variegata
2001	Triturus montandoni

Alte specii importante de floră și faună din cadrul sitului

- Alopia plumbea doftanae;
- Capreolus capreolus;
- Felis silvestris cretensi;
- Abies alba;
- Corallorhiza trifida;
- Corydalis solida;
- Epipogium aphyllum;
- Euphrasia micrantha;
- Goodyera repens;
- Herminium monorchis;
- Larix decidua;
- Monotropa hypopitys;
- Pseudorchis albida;
- Rorippa islandica.

Alte caracteristici ale sitului

Alte caracteristici ale Sitului Pădurea Glodeasa: este dat de faptul că este o pădure seculară cvasivirgină de fag și de brad, cu vârste între 200-300 ani și înălțimi de 40-45 m. Deoarece în zona nu se efectuează exploatare forestieră, pădurea păstrează marturii ale

evoluției învelișului forestier al munților noștri. Este una dintre putinele păduri virgine ramase în țară, constituind o raritate pe plan european. Suprafața propusă pentru ocrotire prezintă o remarcabilă varietate peisagistică: păduri, stânci, roci la zi, pajiști, chei, ape dulci. Calitatea sitului este dată de prezenta numeroaselor specii de plante rare, aflate pe Lista Roșie națională.

Aflată în administrarea OS Câmpina (UP V Orjogoaia), Glodeasa este o pădure seculară cvasivirgină de brad și de fag, de productivitate superioară cu vârste între 200-300 ani, înălțime 40-45 metri, diametrul de 55-65 centimetri. Este localizată pe Valea Doftanei (latit.45:15:00 N, longit.25:44:00 E, altit.max 890 m, altit.min.650 m). Adăpostește numeroase specii din fauna și flora spontană de interes comunitar.

Suprafața propusă spre conservare prezintă o remarcabilă varietate peisagistică (păduri, stânci, roci la zi, pajiști alpine și subalpine, chei, ape dulci, curgătoare) și de habitate.

De remarcat că în perioada 1980-1982, în urma doborâturilor de vânt repetate care au afectat fagul și bradul, au luat naștere goluri ce s-au lărgit în decurs de 4-5 ani, fiind replantate cu molid, brad și larice în anii 1983-1987.

Calitate și importanță

Aflată în administrarea OS Câmpina (UP V Orjogoaia), Glodeasa este o pădure seculară cvasivirgină de brad și de fag, de productivitate superioară cu vârste între 200-300 ani, înălțime 40-45 metri, diametrul de 55-65 centimetri. Este localizată pe Valea Doftanei (latit.45:15:00 N, longit.25:44:00 E, altit.max 890 m, altit.min.650 m). Adăpostește numeroase specii din fauna și flora spontană de interes comunitar și păstrează marturii ale evoluției învelișului forestier al munților noștri. Suprafața propusă spre conservare prezintă o remarcabilă varietate peisagistică (păduri, stânci, roci la zi, pajiști alpine și subalpine, chei, ape dulci, curgătoare) și de habitate. La habitatele deja amintite se poate adăuga tipul 91V0 - Dacian beech forest cu corespondentul R4109-Păduri sud-est carpatice de fag cu *Syphytum cordatum* (brusture negru), rămânând însă de apreciat suprafața reală ocupată de acesta. Calitatea sitului este dată de prezenta numeroaselor specii de plante rare între care numeroase specii din familia orhideelor, aflate pe Lista Roșie națională. Fauna se remarcă prin existența speciilor de păsări ce necesită protecție strictă și a carnivorelor mari, ursul și lupul.

Vulnerabilitate

Din nefericire apropierea de o sosea destul de circulată, precum și amenajarea unor puncte de popas în vecinătate a făcut inevitabilă apariția unor acumulări de deșeuri. Acțiunile de igienizare precum și amplasarea unor pubele metalice în refugiile de pe sosea ar putea preveni acest impact antropic.

De remarcat ca în perioada 1980-1982, în urma doborâturilor de vânt repetate care au afectat fagul și bradul, au luat naștere goluri ce s-au lărgit în decurs de 4-5 ani, fiind replantate cu molid, brad și larice în anii 1983-1987.

Activități antropice, consecințele lor generale și suprafața din sit afectată

Activități și consecințe în interiorul sitului

Intensitatea influenței: A – mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) – negativă

Tabelul B4.

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
160 – Managementul silvic	C	60	0
166 – Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare	C	60	0
230 – Vânătoare	B		-
240 – Luare/Îndepărtare de faună	B	30	-
250 – Luare/Îndepărtare de floră	B	30	0

Activități și consecințe în jurul sitului

Intensitatea influenței: A – mare, B - medie, C - scăzută Influență: (+) - pozitivă, (0) - neutră, (-) – negativă

Tabelul B5.

Cod	Intensitate	% din sit	Influență
160 – Managementul silvic	A		-
230 – Vânătoare	B		0
250 – Luare/Îndepărtare de floră	B		0
502 – Drumuri, drumuri auto	B		-
608 – Locuri de campare și zone de parcare pentru rulote	B		-

C. Legătura dintre amenajament și managementul conservării ariilor naturale protejate de interes comunitar

Având în vedere precizările făcute la punctul A, faptul că amenajamentul armonizează strategia naturii (a ecosistemelor forestiere) cu strategia societății umane, precum și prevederile Legii nr. 46/2008 – Codul Silvic, cu modificările și completările ulterioare. Amenajamentul Ocolului silvic Câmpina – U.P. V Orjogoia, trebuie să facă parte integrantă din planul de management al ariei protejate care se regăsește în teritoriul studiat.

La realizarea amenajamentului se va ține seamă de prevederile planului de management.

Trebuie precizat faptul că, prin amenajamentul, ediția 2013, arboretele din parcelele 69-83 au fost încadrate ca păduri cvasivirgine, acestea fiind, ulterior incluse în Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine din România.

Suprafața înscrisă în Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine din România este de 525,59 ha ca păduri Cvasivirgine (U.P. V Orjogoia: 69A, 69B, 70, 71, 72A, 73A, 73B, 74A, 74B, 74C, 75A, 75B, 75C, 75D, 76A, 76B, 77A, 77B, 78, 79A, 79B, 79C, 80, 81, 82, 83A și 83C).

În cadrul acestor suprafețe nu s-au propus și nu se vor propune lucrări silvice.

D. Estimarea impactului potențial al amenajamentului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar.

Măsuri de reducere a impactului

Prin măsurile propuse de amenajament, se realizează gospodărirea durabilă a pădurilor, în concordanță cu principiile științifice moderne, cu regimul silvic și legislația actuală în vigoare, asigurând conservarea și ameliorarea ecosistemelor forestiere.

Prin implementarea amenajamentului silvic nu se afectează suprafața habitatelor de interes comunitar, drept urmare nu va exista impact negativ semnificativ asupra unor specii sau habitate de interes comunitar. De asemenea, nu se fragmentează nici un habitat de interes comunitar, dimpotrivă măsurile propuse conduc la realizarea permanenței pădurii prin conservarea habitatelor de interes comunitar și a speciilor existente.

Prin urmare prin implementarea măsurilor din amenajamentul silvic nu se realizează un impact negativ asupra ariilor naturale protejate.

D.1. Măsuri de reducere a impactului asupra biodiversității

Conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (intraspecifică, interspecifică, ecosistemică și al peisajelor) este una din legitățile care stau la baza întocmirii proiectului de amenajarea pădurilor, indiferent dacă acesta este sau nu în arie naturală protejată.

Principala lucrare silvotehnică reglementată de amenajamentul silvic care ar putea duce la o diminuare sau pierdere a biodiversității o reprezintă extragerea totală sau parțială a arborilor ajunși la o vârstă înaintată, vârstă care nu mai permite exercitarea rolului de protecție și/sau de producție de către aceștia, ca urmare a aplicării tratamentelor silviculturale.

În ceea ce privește diminuarea efectivelor populațiilor de mamifere, reptile, amfibieni, s-a constatat că nu există un impact negativ, suprafața ariei naturale protejate de interes comunitar fiind suficient de mare pentru a asigura menținerea pe termen lung a tuturor speciilor, iar amenajamentul nu a propus lucrări.

În vederea reducerii impactului asupra habitatelor forestiere și pentru păstrarea și ameliorarea biodiversității se vor avea în vedere următoarele:

- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate, stabilitatea și biodiversitatea naturală;
- executarea lucrărilor de îngrijire la timp;
- se va urmări conducerea arboretelor în regimul cel mai favorabil dezvoltării acestora;
- se va urmări promovarea celui mai intensiv tratament posibil de aplicat, în cazul arboretelor ajunse la vârsta exploatabilității, tratament ce permite totodată și conservarea biodiversității;

- se va urmări promovarea compozițiilor de regenerare apropiate de cele ale tipurilor natural fundamentale de pădure, iar în cazul regenerărilor artificiale folosirea de material seminologic de proveniență locală;
 - se va acorda o atenție deosebită arboretelor ce au fost identificate cu o stare de conservare nefavorabilă sau parțial favorabilă determinându-se cauza pentru care au ajuns în această situație și încercând dacă se poate remediarea acestei stări;
 - o atenție sporită se va acorda arboretelor din grupa I funcțională, de protecție, prin creșterea stabilității ecosistemice și asigurarea permanenței pădurii în spațiu și timp;
 - ameliorarea permanentă a stării fitosanitare a arboretelor și luarea măsurilor necesare pentru prevenirea incendiilor;
 - reconstrucția ecologică a unor arborete necorespunzătoare în raport cu noile funcții pe care trebuie să le exercite, refacerea desimii arboretelor rărite sub acțiunea factorilor vătămători periculoși, ameliorarea compoziției arboretelor artificiale sau parțial derivate;
 - respectarea normelor de exploatare a masei lemnoase și evitarea pe cât posibil a rănirii arborilor rămași pe picior sau a semințișului în cazul tratamentelor;
 - în paralel cu măsurile silvotecnice ce vizează arboretul se va ține cont și de celelalte specii astfel: se recomandă păstrarea a 1-2 arbori uscați/ha (căzuți la sol sau în picioare) pentru menținerea biodiversității descompunătorilor și pentru ca păsările să-și poată instala cuiburile, se vor menține bălțile într-o stare care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al amfibienilor;
 - în măsura în care normele tehnice o permit, perioada de executare a lucrărilor silvotecnice să nu se suprapună cu perioada de reproducere a speciilor de animale sau a perioadei de cuibărit a păsărilor ce habitează în pădure;
 - se vor menține terenurile pentru hrana vânatului și cele administrative la nivelul actual.
- În scopul menținerii stării de conservare a populațiilor de mamifere se vor lua pe cât posibil, următoarele măsuri:
- în cazul carnivorelor:
 - se va evita organizarea unor parchete de exploatare în zonele în care vor fi identificate locurile de împerechere și creștere a puilor, în perioada noiembrie-martie;
 - se va evita organizarea simultană a parchetelor de exploatare pe suprafețe învecinate;
 - excluderea folosirii pesticidelor, măcar în vecinătatea adăposturilor.
- Se menționează câteva activități ce trebuie evitate deoarece ar putea genera perturbări în creșterea și dezvoltarea populațiilor de amfibieni și reptile:
- desecările, drenajul zonelor umede;
 - depozitarea rumegușului sau a resturilor de exploatare în zone umede;
 - astuparea canalelor descurgere cu resturi de exploatare;
 - utilizarea de substanțe chimice, poluante în procesul de combatere a unor dăunători ai pădurii. Se vor aplica pe scară largă metode de combatere integrată. Se recomandă utilizarea, în principal, a insecticidelor și fungicidelor selective, biodegradabile, biologice, ca să nu aibă efecte dăunătoare asupra omului și faunei și florei folositoare.
- Se vor evita următoarele activități, ce pot avea un impact negativ asupra apelor:
- tăierile de arborii situați pe malul cursurilor de apă în care trăiesc speciile de interes comunitar. În situația în care acest lucru nu este posibil se va păstra o bandă, așa numita zona tampon, formată din arborii instalați maturi (renișurile de salcie/anin) pe ambele maluri în care nu se intervine cu tăieri;
 - traversarea cursurilor de apă de către utilajele folosite în procesul de exploatare lemnoasă;

- depozitarea rumegușului, a resturilor de exploatare în apropierea cursurilor de apă;
- astuparea canalurilor de scurgere a apei cu resturi de exploatare;
- utilizarea de substanțe chimice în procesul de combatere a unor dăunători ai pădurii.

Se va evita în cazul populațiilor de nevertebrate următoarele:

- fragmentarea habitatelor;
- distrugerea habitatelor;
- degradarea habitatelor.

Chiar dacă speciile de plante de interes comunitar prezente în siturile Natura 2000 nu sunt specii caracteristice habitatelor forestiere, se fac câteva precizări ce trebuie respectate vizavi de procesul de exploatare a masei lemnoase, de conținutul actelor de reglementare:

- se vor face referiri în actele de reglementare a procesului de exploatare la interzicerea depozitării masei lemnoase exploatare în zone în care aceste specii au fost identificate;
- se va evita colectarea materialului lemnos pe trasee în care au fost identificate respectivele specii;
- se va interzice amplasarea de rampe de încărcare în zone în care a fost raportată prezența speciilor de interes comunitar.

Întrucât arboretele din cadrul ocolului pot fi afectate de doborâturi și rupturi de vânt și zăpadă, fenomene cu un grad de manifestare slab până la puternic, pentru prevenirea în viitor a acestor fenomene se recomandă a se lua măsuri de protecție adecvate ce vizează atât mărirea rezistenței individuale a arboretelor periclitate cât și asigurarea unei stabilități mai mari a întregului fond forestier. În scopul creșterii rezistenței arboretelor la acțiunile destabilizatoare ale vântului și zăpezii, prin amenajamente s-au prevăzut o serie de măsuri, cum ar fi:

- adoptarea de compoziții-țel cât mai apropiate de cele ale tipurilor natural-fundamentale de pădure, solicitându-se utilizarea, în plantațiile integrale sau la completări, a materialelor forestiere de reproducere de proveniențe locale (puieți produși din sămânță recoltată din rezervațiile de semințe și arboretele valoroase existente în zonă). În general, s-au prevăzut compoziții-țel ce urmăresc crearea unor arborete amestecate, rezistente la adversități;

- împădurirea tuturor golurilor formate în arborete și realizarea unor consistențe normale în arboretele tinere cu starea de masiv încheiată, prin completări cu specii mai rezistente la vânt și zăpadă. În acest sens în arboretele ocolului silvic s-a prevăzut introducerea speciilor de amestec și de ajutor;

- realizarea unor margini de masiv rezistente la vânturile puternice, acțiune ce se va demara încă din primele stadii de dezvoltare prin aplicarea unor scheme mai largi de plantare-exemplarele cu coroane mai dezvoltate astfel obținute fiind mai rezistente la acțiunea vântului. În arboretele tinere existente astfel de margini se vor realiza printr-o intensitate mai mare a lucrărilor de îngrijire (curățiri și rărituri);

- intensitatea curăților și răriturilor va fi mai puternică la primele intervenții, și mai redusă la următoarele. În arboretele neparcuse la timp cu lucrări de îngrijire (îndeosebi curățiri), răriturile vor avea un caracter „de jos”, urmărindu-se, în primul rând, extragerea exemplarelor afectate de diverși factori (bolnave, atacate de insecte, cu vârful rupt, rănite, ș.a.);

D.2. Măsuri de reducere a impactului produs de zgomot și vibrații

Principala sursă de zgomot și vibrații este dată de utilajele forestiere folosite la exploatarea masei lemnoase și la transportul acesteia.

Nivelul de zgomot variază funcție de tipul și intensitatea operațiilor, tipul utilajelor în funcțiune, regim de lucru, suprapunerea numărului de surse și dispunerea pe suprafața orizontală și/sau verticală, prezența obstacolelor naturale sau artificiale cu rol de ecranare. Datorită faptului că planul se afla într-o zonă deschisă, efectul acestora va fi mult diminuat și limitat la zona de activitate.

Cele mai afectate de zgomotul produs de utilajele forestiere sunt păsările mai ales în perioada de împerechere și cuibărit. Trebuie precizat faptul că tăierile se executa cu precădere în afara sezonului de vegetație evitându-se în acest fel perioadele de împerechere și cuibărit a păsărilor. În cazul tăierilor rase, ce nu au restricția menționată se recomandă evitarea tăierilor în perioada de împerechere și cuibărit atunci când speciile de păsări sunt vulnerabile.

În restul timpului ținând cont de faptul că aceste tăieri se execută pe intervale scurte și la intervale mari de timp și că păsările au o mobilitate ridicată având la dispoziție și numeroase habitate receptor în arie, impactul produs de zgomotul și vibrațiile utilajelor va fi minim.

E. CONCLUZII

Din analiza obiectivelor amenajamentului silvic tragem concluzia că acestea coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv cu obiectivele de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, planul de amenajament are ca obiectiv asigurarea continuității pădurii, promovarea tipurilor fundamentale de pădure, menținerea funcțiilor ecologice și economice ale pădurii așa cum sunt stabilite ele prin încadrarea în grupe funcționale și subunități de producție.

Obiectivele asumate de amenajamentul silvic pentru pădurile studiate sunt conforme și susțin integritatea rețelei Natura 2000 și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere identificate în zona studiată.

În suprafețele incluse în ROSCI0153 Pădurea Glodeasa, amenajamentul silvic nu propune lucrări sau alte activități.

Lucrările propuse în celelalte arborete nu afectează negativ semnificativ starea de conservare a habitatelor forestiere.

Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din habitatele de interes comunitar.

Anumite lucrări precum completările, curățirile, rărituri au un caracter ajutor în menținerea sau îmbunătățirea după caz a stării de conservare.

Soluțiile tehnice alese contribuie la modificarea pe termen scurt a microclimatului local, respectiv al condițiilor de biotop, datorită modificărilor structurilor orizontale și verticale (retenție diferită a apei pluviale, regim de lumină diferențiat, circulația diferită a aerului).

Având în vedere etologia speciilor și regimul trofic specific nu se poate afirma ca gospodărirea fondului forestier poate cauza schimbări fundamentale în ceea ce privește starea de conservare a populațiilor de carnivore.

Managementul forestier adecvat, propus în amenajament, este în măsură să conserve suprafețele ocupate la ora actuală de pădure ca tip major de ecosistem precum și păstrarea conectivității în cadrul habitatelor ce vor putea asigura perpetuarea în timp a biocenozelor naturale.

În concluzie, prin măsurile propuse în amenajamentul silvic nu se realizează un impact negativ asupra ecosistemelor forestiere, respectiv asupra speciilor și habitatelor din ariile naturale protejate.